

J. E. Bogomil.

Popravljeni led.

Pomlad je silila v deželo. Južne sape so hotele za vsako ceno pregnati sneg in led raz površje zemlje. Kakšno škodo bosta pa vsled tega trpela Kosirnikov Makselj in Repnikov Jožek, seveda nihče ni vprašal. Tako lep led je bil tam na Repnikovem travniku, tako gladek in tako čist! Koliko veselih uric sta preživela na njem! Koliko sta pa tudi čevljev strgala — kdo ve?

Ravno popoldne tistega dne pred Sv. Gregorjem je prodrla voda skozi ledeno skorjo in je nastopila čez ves led. Ali naj bo res zdaj konec veselih dni? Kako žalostna se vračata Jožek in Makselj z leda! A hipoma se Jožku zasveti lice, jasna misel mu šine v glavo. Edino to bo morda še rešilo led in prijetno zabavo na ledu!

»Makselj!«

»Kaj je?«

»Veš, kaj bova naredila?«

»Kaj pa?«

»Led bova popravila, pa bo še dober.«

»Popravila? Kako popravila?«

»Iz naše apnenice bova vzela led, pa bova zamašila tisto luknjo, ki jo je naredila voda na travniku.«

»Samo, če bo kaj pomagalo.«

»Bo pomagalo, bo; saj mora. Zvečer bova naredila, ko bo bolj mraz, pa bo led hitreje zraven primrznil. Jutri bo že vse dobro.«

»Pa se bova spet drsala!«

»Drsala! Sedaj pa kar na delo! Ti pojdi domov po svoje sani, da bova led zvozila na travnik.«

Makselj odide domov, Jožek gre pa iskat dveh primernih kolov, da bosta ž njima dvignila led iz apnenice in ga naložila na sani.

Ledena plošča v apnenici pa ni tako lahka. Ali sta stokala, preden sta jo naložila! In pa led je bil mrzel! Toda misel na prijetno zabavo na travniku je fanta krepila, da nista omažala.

Previdno sta zvozila led na travnik. Ko se je pa pričelo mračiti, sta že pričela oba mojstra s svojim delom.

Najprvo sta zadelala luknjo ondi na gornjem koncu ledišča, da ne bo mogla voda na led. Potem sta pregledala z mojstrskim očesom ves led, če ni mogoče še kje drugod kake luknje, kjer bi lahko prišla voda na led. I glej, tam na spodnjem koncu drsališča tudi zija precej velika odprtina. Tam se odteka voda, da zopet izgine pod led. Dobro, da imata še dosti ledu!

Ko je vse narejeno, odideta zadovoljno vsak na svoj dom. Česar nista mogla narediti sama, bo že ponoči napravil sam mraz. Drugi dan bo pa zopet veselje na ledu. S to mislijo sta se vlegla k počitku. In s to mislijo sta zaspala in zasanjala. Kako lepo se drsata na popravljenem ledu! Uhu!

Ponoči je pa marčev jug napravil Jožku in Makseljnu na ledu še novo škodo. Močan deževen naliv, ki se je pridružil jugu v pomoč, je spravil ves travnik pod vodo. O led, o drsališče, kam si izginilo!

Ves trud, vse popravilo je bilo poslej zastonj.

Hvala. Božu, da ta izguba ni bila prevelika. Jožek in Makselj sta jo lahko in kmalu prebolela. Da bi le nikdar hujšega ne poznala!

